

1. Ens trobem aquí, units i reunits per dir No a la Guerra, en el marc d'un conjunt d'activitats que es faran a l'institut durant tota la setmana.

1.1. No a aquesta guerra oberta a Ucraïna, des que els tancs de Rússia van envair el país, fa ja unes setmanes. Una guerra de la qual els mitjans de comunicació no paren de parlar-nos compulsivament, de mostrar-nos imatges de tancs, de bombes, de trets. Una guerra que, com se'ns ha dit, afecta el nostre país, ja, econòmicament i política. I que posa en risc la seguretat de totes i tots en un món globalitzat i carregat d'armes nuclears.

1.1.1. Volem que s'aturin els trets i les bombes, que parin el foc i els actes d'agressió, que s'acabin les amenaces, els insults i les imposicions, i que comenci una escolta respectuosa, un diàleg real sobre la base de la pau i de la llibertat de l'altre.

1.2. Són idees, aquestes, que semblen bàsiques, oi? «Respecte», «Pau», «Diàleg», «Llibertat». Idees que en aquest institut són part fonamental de l'educació que us intentem transmetre cada dia. Per exemple, quan un petit malentès sembla que pot acabar amb una amistat, o quan una broma inoportuna deriva en una baralla. Tots ho heu viscut. Tots ho hem viscut.

1.2.1. Us diem en aquests casos: els conflictes entre persones són sempre possibles, perquè totes som diferents i això pot provocar tensions a l'hora de relacionar-nos. El que m'agrada a mi potser no t'agrada a tu, i pot molestar-te a tu una cosa que jo faig de bona voluntat.

1.2.2. Però no hem de respondre als conflictes, a les discussions, amb l'objectiu de guanyar a l'altre, d'imposar-nos a l'altre, de destruir la resistència de l'altre; sinó d'arribar a una veritat comuna, a un acord compartit, que ens permetin estar bé tant a l'altre com a mi. Només això és guanyar una discussió. Només això és solucionar un conflicte.

1.3. Per desgràcia, idees tan evidents a l'institut no ho són a fora, al món. Les dinàmiques mundials es resolen sense tenir en compte la vida i el bé del comú de les persones. Els i les joves ho comenceu a veure gràcies a situacions com la de la guerra d'Ucraïna, o a Palestina, o a Síria, o al Iemen. L'afany de poder polític i de benefici econòmic passen per davant de tot, així com una visió parcial, no comuna, del bé. I res sembla clar. «La veritat és el primer que es perd en una guerra», i ja no sabem per què ocorre tot.

1.4. Estem en contra de tot això i, per tant, diem No a la Guerra, com es diu arreu: als partits de futbol, a les botigues, als programes de televisió. Però per dir No a la Guerra, de debò, no podem quedar-nos aquí. Per expressar un veritable No a la Guerra, hauríem de poder fer més, molt més que això. I cal que lluitem per fer-ho, perquè no és el que resulta natural.

1.5. Hem de lluitar per uns mitjans de comunicació que informin de manera més imparcial, valenta i àmplia, i que ens permetin comprendre realment les causes dels esdeveniments del món. No que ens llencin cap a una opinió simplista i cega, al servei d'interessos polítics i econòmics que se'ns escapen. Hem de lluitar per una política, per una economia, que no es basin en l'obtenció cega de poder i de benefici per part d'uns pocs, sinó en la consecució del bé comú, de totes i de tots. Hem de lluitar per unes societats més lliures de l'agressivitat i la dominació que imperen arreu, en la vida quotidiana: a la feina, als rols de gènere, en la nostra relació amb la natura.

1.6. Ens hi juguem no només el destí de les generacions presents, sinó també les futures. I en tot això, tots i totes hi teniu molt a dir. Sereu protagonistes de la història, o només espectadors, com ara? Us acontentareu amb ser manipulats, o tractareu de trobar la veritat? Quin tipus de periodista, de professor o de polític sereu, si us dediqueu a aquestes professions? Asfaltareu en el vostre dia a dia el camí de la pau, o exaltareu guerres, grans o petites, aquí i allà? Avui, no podem fer massa més per evitar els desastres que ocorren a Ucraïna. Però tota la resta sí que és a les vostres mans.